

A DEVELOPMENT OF EDUCATIONAL MANAGEMENT MODEL FOR STUDENTS WITH LEARNING DISABILITY IN LEADING MAINSTREAMING SCHOOLS

Suchet Rueankon, Peerapong Sithiamorn, Sirivimol Jaingam

Graduate School, North Bangkok University

Abstract

The purpose of this research was to present an administration model for children with learning disabilities of the leading inclusive school under the office of the basic educational commission. The sample of this study consisted of 370 administrators of leading mainstreaming school, 11 educational experts, 9 education experts by connoisseurship, 10 director of office education, 10 director of special education, 10 administrators of leading mainstreaming school and 10 Teachers of special education. The instruments used for collecting the data were query condition and needs a proper interview and questionnaire management education for children with learning disabilities. The data were statistically analyzed by mean, standard deviation and Calculate the rate of development into a state that should be $PN_{\text{modified}} = (I - D) / D$.

The results of this research were as follows: An administration model for children with learning disabilities of the leading inclusive school under the office of the basic educational commission was 5 aspects; (1) Leadership of school administrators should be open-minded. The correct attitude Not moved against the difficulties and obstacles, never stand something and adapt yourself under changing situation. (2) Organizations should establish a framework for identity management covers goals of education for children with learning disabilities. (3) The environment characteristics should be appropriate and conducive to learning. Create an atmosphere of friendliness. (4) Characteristics of teachers and educational personnel should understand the context and goals of education for children with learning disabilities. (5) Identity, the students should develop and promote the profession. Moral Health The philosophy of sufficiency economy to use in everyday life.

Key Words : Management education/children with learning disabilities/The leading inclusive school under the office of the basic education commission.

การพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ของ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม

สุเชษฐ์ เรือนก้อน, พีระพงษ์ สิทธิอมร, ศิริวิมลใจงาม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

บทคัดย่อ

การศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จำนวน 370 คน ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 9 คน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 10 คน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ จำนวน 10 คน และครูผู้สอนที่รับผิดชอบเด็กพิเศษ จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสภาพและความต้องการจำเป็น แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามความเหมาะสมในการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และแบบสอบถามความเป็นไปได้ สถิติที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ ค่าความต้องการจำเป็น ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) การคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่ควรจะเป็น $PNI_{\text{modified}} = (I - D) / D$

ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่เหมาะสม ได้แก่ (1) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาควรเปิดใจกว้าง มีทัศนคติที่ถูกต้อง ไม่วุ่นไหวต่อความยากลำบากและอุปสรรคใด ๆ ไม่ยึดติดกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนเกินพอดี ปรับเปลี่ยนตนเอง (2) ด้านลักษณะองค์การควรกำหนดขอบข่ายการบริหารครอบคลุมเป้าหมายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (3) ด้านลักษณะสภาพแวดล้อมควรจัดให้เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ สร้างบรรยากาศของความเป็นมิตร (4) ด้านลักษณะครูและบุคลากรทางการศึกษาควรเข้าใจบริบทและเป้าหมายของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (5) ด้านลักษณะผู้เรียนควรพัฒนาและส่งเสริมด้านอาชีพ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านสุขภาพอนามัย นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน

คำสำคัญ: การบริหารการศึกษา/เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้/โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เป็นกระแสแห่งความเป็นโลกาภิวัตน์ (globalization) เป็นสังคมที่ต้องอาศัยองค์ความรู้ (Knowledge based society) และเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge based economy) ซึ่งมีผลให้การบริหารจัดการศึกษาไทยต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขของการแข่งขัน และความมุ่งมั่นตามความคาดหวังของสังคม (Bradshaw. 2004: 83).

การบริหารจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (2546: 6) ในยุคปัจจุบันภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ตามมาตรา 39 ได้กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้มีความเป็นเอกภาพในด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ ทั้งทางด้านวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไปเพื่อให้เกิดความคล่องตัว และมีอิสระในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

คณะกรรมการนโยบายปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2554: 15-17) ได้สรุปว่าการจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการและผู้ที่มีความสามารถพิเศษ มีปัญหาและอุปสรรคที่ต้องเร่งแก้ไขที่สำคัญ 9 ข้อ คือ ด้านนโยบายและกฎหมาย เช่น ขาดระบบและกลไกที่จะทำให้นโยบายสามารถปฏิบัติได้จริง เช่น ระบบเทียบโอน ระบบการส่งต่อ ระบบรับเข้าเรียน การบริหารและการจัดการ คือ การจัดการเป็นแบบระบบรวมศูนย์ทำให้เป็นปัญหาในการเข้าถึงบริการ ศูนย์การศึกษาพิเศษ มีภารกิจตามที่กฎหมายกำหนดหลายด้าน มีความแตกต่างในการประสานการทำงานกับภาคส่วนต่าง ๆ การวินิจฉัย/การเสาะหาและคัดเลือก เช่น ขาดระบบการประสานงาน เครื่องมือและบุคลากรในการค้นหาและคัดเลือกเด็กที่มีความสามารถพิเศษและเด็กพิการ ขาดการนำผลการวินิจฉัยหรือผลการประเมินความสามารถไปออกแบบการจัดการศึกษาเป็นรายบุคคล (Individualized Education Program: IEP) ให้แก่ผู้ที่มีความต้องการพิเศษ รูปแบบการจัดการศึกษา เช่น ขาดการปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อผู้พิการและเด็กที่มีความสามารถพิเศษ สถานศึกษาที่จัดการศึกษาพิเศษมักไม่จัดรูปแบบที่หลากหลาย และการจัดการศึกษาในโรงเรียนปกติยังเป็นการจัดแบบแยกส่วน หลักสูตรและการสอน เช่น ขาดหลักสูตรต้นแบบสำหรับผู้พิการและหลักสูตรต้นแบบที่ทำนายสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษทุกประเภทและทุกระดับชั้น สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นใดทางการศึกษา เช่น ไม่มีการจัดพื้นที่ สถานที่สาธารณะและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับผู้พิการ และขาดสื่อเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่สนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้พิการและผู้ที่มีความสามารถพิเศษ ระบบการวัดและประเมินผล เช่น ขาดการวัดและประเมินผลเป็นรายบุคคลรวมทั้งการประเมินผลที่ดูพัฒนาการอย่างต่อเนื่องของผู้เรียน และขาดระบบทดสอบและเทียบโอนผลสัมฤทธิ์เป็นรายวิชา การดูแลทางด้านจิตวิทยาอารมณ์และสังคม เช่น ขาดบุคลากรทางด้านจิตวิทยาสำหรับเด็กพิเศษระดับวิกฤต ขาดเครื่องมือเพื่อให้นักวิชาการ ครู ผู้ปกครองใช้ในการประเมินอาการขั้นต้นอย่างทั่วถึง บุคลากร เช่น กฎหมายไม่เอื้อต่อการผลิตและจ้างงานบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาพิเศษ ผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษา ขาดความตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูผู้สอนผู้พิการและผู้ที่มีความสามารถพิเศษที่มีทักษะเฉพาะทางมีจำนวนน้อยและส่วนใหญ่เป็นครูอัตราจ้าง และสถานศึกษาขาดความพร้อมและการสนับสนุนที่ต่อเนื่องจากหน่วยงานต้นสังกัด ผู้ปกครองขาด

ความพร้อมในการส่งเสริมการศึกษาและการส่งเสริมศักยภาพเด็กพิการและเด็กที่มีความสามารถพิเศษ และประชาชนส่วนใหญ่และผู้ที่เกี่ยวข้องขาดความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เรียนร่วมกับเด็กปกติเป็นวิธีการที่นำมาเพื่อช่วยให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ได้มีโอกาสทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น ตามแนวคิดของนักการศึกษาพิเศษในปัจจุบัน ปัญหาทางการเรียนรู้เป็นความบกพร่องที่ซ่อนเร้น (hidden disability) เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เมื่ออยู่ในชั้นเรียน ซึ่งถ้าดูผิวเผินจะมีลักษณะเหมือนเด็กทั่วไป แต่มักพบว่าเด็กบางคนมีความยุ่งยากในการเรียนรู้บางเรื่อง เช่น อ่านหนังสือไม่ออก จับใจความไม่ได้ เขียนสะกดคำไม่ได้ หรือไม่สามารถถนัดคำนวณได้ ทั้ง ๆ ที่สติปัญญาที่ดูปกติเช่นเดียวกับเด็กทั่วไปในชั้นเรียนเดียวกัน อีกทั้งบางคนอาจดูฉลาด แต่แม้ว่าครูผู้สอนจะได้พยายามจัดการเรียนการสอนอย่างดีแล้ว ก็ยังพบว่าการเรียนรู้ของเด็กไม่พัฒนาขึ้นเท่าไร ฉะนั้นครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นที่ต้องมีรูปแบบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้บริหารโรงเรียนก็จำเป็นต้องมีรูปแบบในการบริหารจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเมลเซอร์ (Meltzer, 2004: 99-108) ที่พบว่า ผลกระทบของการใช้ความพยายามและรูปแบบในการปฏิบัติงานวิชาการในการรับรู้ของเด็กและครูมีประสิทธิภาพสามารถนำไปสู่ความสำเร็จในห้องเรียน ผลการวิจัยของเกอร์สเดน (Gersten; & et al.1998: 279 – 320) พบว่ารูปแบบการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้นั้นจะต้องอธิบายถึงปัจจัยที่นำไปสู่ปัญหา ตรวจสอบเอกสารในวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ ตรวจสอบเนื้อหาของการศึกษาของการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเทคนิคการปรับปรุงความเข้าใจในเรื่องที่สอน พร้อมสรุปการอภิปรายปัญหาอย่างต่อเนื่อง ผลการวิจัยของกรแฮม (Graham; & et al. 1991: 89–114) พบว่าการเขียนของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ภาษาเขียนรวมทั้งการตรวจสอบและวิธีการเขียนเด็กมีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอเกี่ยวกับการเขียนและปัญหาการวางแผนและการปรับปรุงแก้ไขข้อความ ซึ่งต้องมีการประเมินประสิทธิภาพของวิธีการเรียนการสอน รวมทั้งรูปแบบการอำนวยความสะดวก ระเบียบขั้นตอนการประมวลผลคำ การเรียนการสอนทักษะพื้นฐาน และวิธีการเขียนตามผลการวิจัยของเกอร์สเดนและคณะ (Gersten; & Baker.1999: 251–272) พบว่า การสอนเขียนสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ต้องคำนึงถึงความรู้สึกรับรู้ความสามารถและความเข้าใจในขั้นตอนการเขียน มิติสำคัญของแนวการสอนที่แตกต่างกัน โครงสร้างที่ให้ความคิดเห็นอย่างกว้างขวางที่มีต่อคุณภาพของการเขียนของเด็ก จากครูผู้สอน และเพื่อนร่วมงาน

แนวทางการช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้นั้น เลอร์นเนอร์ (Lerner.2003: 103) กล่าวว่าไม่มีวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือเทคนิคใดเทคนิคหนึ่งของการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพกับเด็กทุกคน เนื่องจากปัญหาทางการเรียนรู้นั้นมีหลายลักษณะ ได้แก่ ปัญหาด้านการอ่าน การเขียน การสะกดคำ คณิตศาสตร์ กลไกการเคลื่อนไหว และสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2544: 45); (ศรียานิยมธรรม. 2540: 40–41); (ผดุง อารยะวิญญู. 2544: 99); (ตันสนีย์ ฉัตรคุปต์. 2543: 101–102); (Smith. 1995: 183)

จากข้อมูลดังกล่าวจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องพิจารณารูปแบบในการแก้ปัญหาและพัฒนาเด็กกลุ่มนี้ เริ่มตั้งแต่การมีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ทั้งในเรื่องของลักษณะที่เป็นความบกพร่องทางการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งพบว่ามีลักษณะที่แตกต่างกันอย่าง

หลากหลาย รวมทั้งต้องรู้จักการสังเกต รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ คัดแยกและวินิจฉัยความบกพร่องของเด็ก แต่ละคนให้ชัดเจน หลังจากนั้นจึงจัดหาหรือพัฒนาเทคนิค วิธีการ สื่อการเรียนการสอน สำหรับนำมาใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาเด็กให้สอดคล้องกับสภาพความบกพร่องของเด็ก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550: คำนำ)

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาในเรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหาร การศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางแก่ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และ ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อย่างจริงจังต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม
2. สร้างรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม
3. ประเมินรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม

วิธีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม

1. กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครชชีและมอร์แกน (Krejcie; & Morgan, 1970: 607–610) และการเลือกแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จำนวน 370 คน จาก 4,997 คน ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็น แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและความต้องการเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จำนวน 1 ฉบับ

3. การสร้างและการหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำข้อมูลไปสร้างแบบสอบถามฉบับร่างขึ้น นำไปขอคำแนะนำจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อปรับปรุงเนื้อหา จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบค่า IOC พบว่าข้อคำถามทุกข้อสามารถใช้เป็นข้อคำถามได้และนำไปหาความเชื่อมั่นมีค่าเท่ากับ 0.91

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลและนำข้อมูลมาแปลผล ด้านสภาพและความต้องการจำเป็นจากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

6. สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่ควรจะเป็นของกลุ่ม $PNI_{\text{modified}} = (I - D) / D$

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 9 คน ประกอบด้วย อาจารย์ในมหาวิทยาลัย หรือผู้บริหารในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีความชำนาญด้านการศึกษาพิเศษ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นโครงร่างวิทยานิพนธ์ฉบับย่อ ร่างรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมและประเด็นการสัมมนา
3. การเก็บรวบรวม ผู้วิจัยให้เก็บข้อมูลโดยดำเนินการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ(Connoisseurship)
4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณา และปรับปรุง แก้ไข ร่างรูปแบบฯ ให้มีความเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 การหาความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) โดยการกำหนดคุณสมบัติ ประกอบด้วย 3 กลุ่มคือ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่รับผิดชอบกลุ่มงานนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา จำนวน 10 คนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในศูนย์การศึกษาพิเศษ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษหรือรองผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ จำนวน 10 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ประกอบด้วย ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จำนวน 10 คน ครูผู้สอนที่รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียน จำนวน 10 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
3. การสร้างและการหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด
4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
5. สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย ผู้วิจัย ได้นำเสนอผลการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นในการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาในการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 38.61

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ดังนี้

1) ด้านภาวะผู้นำและนโยบายสู่การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยผู้บริหารควรเปิดใจกว้าง มีทัศนคติที่ถูกต้องและเห็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนร่วม ไม่หวงไหวต่อความลำบากและอุปสรรคใด ๆ และไม่เป็นผู้ยึดติดกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนเกินพอดี รู้ที่จะปรับเปลี่ยนตนเองให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

2) ด้านพัฒนาองค์กร ผู้บริหารควรกำหนดขอบข่ายการบริหารครอบคลุมเป้าหมายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานและจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม โดยจัดแบบโครงสร้าง SEAT ใช้กรอบการบริหารงาน ครอบคลุมงานด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์ วัสดุสื่อด้านเทคโนโลยี ส่งเสริมให้มีสื่อ เทคโนโลยี หลักสูตร แผน IEP การวัดผลประเมินผล การเปลี่ยนผ่าน การจบการศึกษา การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

3) ด้านสภาพแวดล้อม ควรจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ โดยจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้สอดคล้องกับกฎกระทรวง สร้างบรรยากาศของความเป็นมิตร

4) ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา ควรเข้าใจบริบทและเป้าหมายของการจัดการศึกษาเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อย่างแท้จริง เข้าใจพื้นฐานความเป็นมาของเด็กสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามศักยภาพของเด็ก มีความเสียสละ อดทนต่องานที่รับผิดชอบ มีความรักความเอื้ออาทรต่อเด็กด้วยความจริงใจและมุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่เด็กในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม

5) ด้านผู้เรียน ควรได้รับการพัฒนาและส่งเสริมในลักษณะพิเศษด้านการจัดการศึกษา ด้านการพัฒนาอาชีพ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านสุขภาพอนามัย เพื่อส่งเสริมให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข และสามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต

ขั้นตอนที่ 3 การหาความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ดังนี้

การบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม พบว่า โดยภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษามีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาในการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม คิดเป็นร้อยละ 38.61 สอดคล้องกับงานวิจัยของเดซาอี (Desai, 1993: 6-7) ได้ศึกษาเจตคติของผู้บริหารโรงเรียนต่อการเรียนร่วมในรัฐวิคตอเรีย ประเทศออสเตรเลีย พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษหรือได้รับการฝึกอบรมกับผู้บริหารที่ไม่ได้ศึกษาหรือไม่ได้ฝึกอบรม ผู้บริหารที่มีประสบการณ์นานในการให้การศึกษาพิเศษกับผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อยกว่า

หรือไม่มี มีเจตคติในทางบวกต่อการเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับยุทธนา ขำเกื้อ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้ของนักเรียน / ความรู้ความเข้าใจของครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจของครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับอมรรัตน์ ด้วงทรัพย์ (2551: 116) ได้ศึกษาเรื่อง การนำเสนอแนวทางการดำเนินงานวิชาการ โรงเรียนเรียนร่วมที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษาภาคบังคับ จังหวัดกำแพงเพชร ในส่วนของปัญหาการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนพบว่า ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนคือครูยังไม่มั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและภาระงานของครูมีมาก ไม่สามารถดูแลการเรียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างสม่ำเสมอ

2. ผลการพัฒนา รูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นตรงกันเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ดังนี้

2.1 ด้านภาวะผู้นำและนโยบายสู่การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ผู้บริหารควรเปิดใจกว้าง เป็นผู้มีทัศนคติที่ถูกต้องและเห็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนร่วม มีความมุ่งมั่น เสียสละ อุทิศตนในการปฏิบัติ เป็นแบบอย่างที่ดี ให้ขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานทุกคน ร่วมแรงร่วมใจทำงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จร่วมกัน และสามารถสังเคราะห์กระบวนการที่สามารถนำไปสู่ความสำเร็จที่ต้องการได้ สอดคล้องกับ สมพิศ สุขแสน (2544: บทคัดย่อ) กล่าวว่าคุณลักษณะของผู้นำที่ดีในอนาคตควรมีคุณลักษณะที่มีความสำคัญคือ 1. เป็นคนมีวิสัยทัศน์ (Vision) หรือมีความคิดกว้างไกลและลุ่มลึก เพราะปัจจุบันเป็นสังคมยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) หรือ "สังคมไร้พรมแดน" หรือ "สังคมข้อมูลข่าวสาร" (Information Society) องค์การทุกองค์การต้องมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแส สังคมโลก ดังนั้นผู้นำจะเพียงแค่อคิดวันนี้พรุ่งนี้ ชนิดที่เรียกว่า "ตำข้าวสารรอกหม้อ" คงจะไม่ได้ ต้องมองการณ์ไกลหรือคิด (วางแผน) ล่วงหน้าเป็น 5 ปี หรือ 10 ปี ว่าเราจะพัฒนาโรงพยาบาล หรือกลุ่มงานของเราไปทิศทางใด จะต้องอาศัยปัจจัยใดบ้าง ซึ่งเราเรียกว่า ผู้นำฉลาดคิด (Creative Leader)

2.2 ด้านพัฒนาองค์กร ผู้บริหารควรกำหนดขอบข่ายการบริหารครอบคลุมเป้าหมายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานและจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม ใช้กรอบการบริหารงาน ครอบคลุมงานด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์ วัสดุ สื่อด้านเทคโนโลยี ส่งเสริมให้มีสื่อ เทคโนโลยี หลักสูตร แผน IEP การวัดผลประเมินผล การเปลี่ยนผ่าน การจบการศึกษา การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนบูรณ์ชัย ทองดีนอก (2551:บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพ ปัญหา แนวทางการพัฒนาการบริหารงานโรงเรียนจัดการเรียนร่วม ตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการเรียนร่วม จังหวัดชัยภูมิ พบว่า สภาพการบริหารงานโรงเรียนจัดการเรียนร่วม ตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการเรียนร่วม จังหวัดชัยภูมิ ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักเรียน โรงเรียนได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมนักเรียนพิการร่วมกับศูนย์การศึกษาพิเศษ มีการเตรียมความพร้อมนักเรียนพิการเป็นรายบุคคล นักเรียนทั่วไปได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความพิการของเพื่อนก่อนที่เพื่อนจะเข้ามาเรียนร่วม โรงเรียนได้ฝึกทักษะการช่วยเหลือเพื่อนพิการให้กับนักเรียนปกติ ด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนมีอาคารสถานที่และมีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวก

สะดวกโดยตรงแก่นักเรียนพิการ มีการจัดสถานที่สอนเสริม บ้ายนิเทศโรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการเรียนร่วม ด้านกิจกรรมการสอน โรงเรียนปรับหลักสูตรให้เหมาะกับนักเรียนพิการ จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้นักเรียนพิการ จัดระบบเพื่อนช่วยเพื่อน พี่ช่วยน้อง จัดบริการสอนเสริม จัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน ครูผู้สอนทบทวนและปรับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลภาคเรียนละ 1 ครั้ง และด้านเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก โรงเรียนจัดสรรงบประมาณเป็นการเฉพาะเพื่อการจัดการเรียน จัดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ วัสดุสำหรับนักเรียนพิการแต่ละประเภท โรงเรียนมีการพัฒนาบุคลากร ปัญหาการบริหารงานโรงเรียนจัดการเรียนร่วมตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการเรียนร่วม จังหวัดชัยภูมิ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง พิจารณารายด้าน ดังนี้ ปัญหาด้านนักเรียนอยู่ในระดับน้อย ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับน้อย ปัญหาด้านกิจกรรมการสอน อยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาด้านเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานโรงเรียนจัดการเรียนร่วมตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการเรียนร่วม จังหวัดชัยภูมิ ครอบคลุม 4 ด้าน ดังนี้ แนวทางการพัฒนาด้านนักเรียน เตรียมความพร้อมพื้นฐานด้านร่างกาย ด้านสังคม ด้านอารมณ์จิตใจ จัดกิจกรรมให้เด็ก พัฒนาตนเองและเกิดการยอมรับช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ด้านสภาพแวดล้อมจัดสภาพภายในอาคารให้เป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียน ห้องเรียนร่วม ควรอยู่ชั้นล่างตัวอาคาร ปรับห้องเรียนให้มีบรรยากาศน่าเรียน แสงสว่างเพียงพอ จัดทำห้องน้ำสำหรับคนพิการ ด้านกิจกรรมการสอน จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอนรายบุคคล ฝึกทักษะการประกอบอาชีพ จัดกิจกรรมสอนเสริม สอนตามความสามารถและใช้แรงเสริมกระตุ้นให้เด็กเกิดกระบวนการคิด จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเรียนร่วมกับเด็กปกติ ส่งเสริมความสามารถพิเศษของนักเรียนพิการ นำหลักสูตรเด็กปกติประยุกต์ใช้กับนักเรียนพิการเรียนร่วมโดยปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการเรียนร่วม

2.3 ด้านพัฒนาสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารควรจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้สอดคล้องกับกฎกระทรวง จัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนทั้งภายนอกและภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการจัดสภาพแวดล้อม สร้างบรรยากาศของความเป็นมิตร เด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษทำกิจกรรมการเรียนร่วมกัน ไม่มีการรังเกียจเหยียดฉันท์ ทุกคนเป็นมิตร จนไม่สนใจคำว่าพิการหรือปกติ ประกอบกิจกรรมการเรียนที่หลากหลายตามศูนย์การเรียนรู้ต่าง ๆ ตามความสนใจและความสามารถของตน สอดคล้องกับงานวิจัยของนิสา สุผากอง (2553:บทคัดย่อ) พบว่า สภาพการบริหารงานโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่ประสบความสำเร็จด้านสภาพแวดล้อมควรมีการจัดสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมโดยแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพได้แก่ อาคารสถานที่ทั้งภายในอาคารและภายนอกอาคาร ควรมีการจัดให้มีความเหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่เรียนร่วมแต่ละประเภทและสภาพแวดล้อม ที่เกี่ยวกับบุคคล ได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูและบุคลากรอื่นทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ควรสร้างการยอมรับ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม เพื่อร่วมกันพัฒนาศักยภาพ

ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้สามารถเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่มีความเหมาะสมและเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้

2.4 ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา ควรเข้าใจบริบทและเป้าหมายของการจัดการศึกษาเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อย่างแท้จริง เข้าใจพื้นฐานความเป็นมาของเด็ก สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามศักยภาพของเด็ก มีความเสียสละ อดทนต่องานที่รับผิดชอบ มีความรักความเอื้ออาทรต่อเด็กด้วยความจริงใจและมุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่เด็กในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ ยันตะบุศย์ (2550: 140) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนแกนนำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาพลันธุ์ เขต 3 พบว่า ครูควรพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมโดยเข้ารับการอบรม ศึกษาต่อ ศึกษาเอกสาร และศึกษาดูงานด้านการจัดการเรียนร่วมอยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของแมคคาร์ทนี (Maccartney. 1987: Abstract) ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการสำหรับการนิเทศครูการศึกษาพิเศษ การปรับปรุงพัฒนาการสอนของครูการศึกษาพิเศษ 3 ด้าน คือ ทักษะการสอน ทักษะการสื่อสาร ติดต่อบริการและความรู้ในด้านที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู ผลจากการสัมภาษณ์ การสังเกต การประชุมและการปฏิบัติงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ปรากฏว่าระบบการให้บริการการสอนของครูพัฒนาขึ้นและครูผู้สอนมีความพึงพอใจกับการพัฒนาตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของทโจครอวาร์โรโก (Tjokrowarogo.1989: 15) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะความต้องการจำเป็นและปัญหาของโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษาในจาร์การ์ต้าและจอร์การ์ต้าในเกาะชวา และความเป็นไปได้ในการใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล จากการสัมภาษณ์ของครูผู้สอน อาจารย์ใหญ่ ผู้นิเทศการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วม ผลจากการวิจัยสรุปได้ว่า การจัดอบรมครูประจำการเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการ ควรจัดให้ทั้งก่อนการดำเนินโครงการ และระหว่างการดำเนินการเรียนร่วม การจัดอบรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบและหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติของครูคือผ่านการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นิเทศการศึกษาพิเศษ

2.5 ด้านผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาและส่งเสริมในลักษณะพิเศษด้านการจัดการศึกษา ด้านการพัฒนาอาชีพ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านสุขภาพอนามัย เพื่อส่งเสริมให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข และสามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต โดยส่งเสริมพัฒนาอาชีพที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับแนวคิดของปิยวลี ธนเศรษฐกร และปนัดดา ธนเศรษฐกร (2553 : 12) ที่ให้แนวคิดว่าความต้องการพื้นฐานที่เด็กทุกคนต้องการคือ ความสงบสุข ความสม่ำเสมอ ความเป็นมิตร ความใส่ใจ การยอมรับ การมีเหตุมีผล การได้รับการปกป้อง และรู้สึกปลอดภัย การได้รับแบบแผนที่สอดคล้องกันและการฝึกวินัยอย่างเข้าอกเข้าใจ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป ดังต่อไปนี้

1. **ด้านนโยบาย** หน่วยงานต้นสังกัดที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบในการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยตรง ควรนำรูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปศึกษารายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบ และพิจารณาประกอบการตัดสินใจเลือกรูปแบบการบริหารงาน เพื่อให้

โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสามารถนำไปปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนได้จริง โดยเน้นแนวคิดเรื่องการบริหารการเปลี่ยนแปลง และให้การสนับสนุนปัจจัยทรัพยากรทางการบริหารที่เพียงพอ

2. **ด้านการนำไปปฏิบัติ** ผู้บริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ควรนำข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ “รูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม” นี้ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงานของโรงเรียนโดยจัดลำดับความสำคัญของแต่ละองค์ประกอบที่เหมาะสมกับสภาพบริบทจริงของโรงเรียน และคำนึงถึงนโยบายของหน่วยงาน พร้อมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และมีการติดตามประเมินผลในการนำไปใช้เป็นระยะ ๆ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และอื่น ๆ

2. ควรวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ของบุคลากรอื่น ๆ เช่น ครูผู้สอน ในบริบทของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ในบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์นิสิต/นักศึกษา ในบริบทของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันอาชีวศึกษา เป็นต้น

3. ควรวิจัยเพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

บรรณานุกรม

- กัญญารัตน์ ว่องศิริกุล. (2550). **แนวทางส่งเสริมการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. ปรินญาณิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กระทรวงศึกษาธิการ.กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และ กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ .
- ดารณี ศักดิ์ศิริผล. (2549). **การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาทางการเรียนรู้**. วิทยานิพนธ์ปริญญา กศ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2545). **รายงานวิจัยเรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมสำหรับที่อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้**. ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ยุทธนา ขำเกื้อ. (2548). **ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะความบกพร่องในการเรียนรู้ของนักเรียน : การสำรวจกับครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- นิสา สุผากอง. (2553). การบริหารงานโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดเชียงราย. ปรินญา
นิพนธ์ ค.ม. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ธนบูรณ์ชัย ทองดีนอก. (2551). การศึกษาสภาพ ปัญหา แนวทางการพัฒนาการบริหารงานโรงเรียนแกน
นำเรียนร่วม ตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการเรียนร่วม
จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ ค.ม., กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). แนวทางพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.
กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2554). นโยบายและยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา
ด้านการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- สมพงษ์ ยันตะบุศย์ (2550). สภาพและปัญหาการดำเนินงานจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษกับเด็กปกติ
ในโรงเรียนแกนนำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคพหุสันธ์ เขต 3. ปรินญานิพนธ์ คม.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อมรรัตน์ ดวงทรัพย์. (2551). สภาพและปัญหาการดำเนินงานจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษกับเด็กปกติ
ในโรงเรียนแกนนำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคพหุสันธ์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Bradshaw. (2004). **A World Region Geography: The New Global Order.** Wmc. Brawn/McGrow-H :II :
Boston,Massachusetts, 1997. Chistopherson, Robert W.
- Dasai,Ishwar. **A Study of Primary School Principals Attitudes Toward Mainstreaming on Victoria.**
Australai. Melboume : The University of Melboume.
- Graham; & et al. (1991). **Writing and Rriting Instruction for Students with learning Disabilities:
Review of a Research Program.** Learning Disability Quarterly, Vol 14(2). pp. 89-114.
- Gersten, R. & Baker, S. (1998). **Teaching Expressive Writing to Students with learning Disabilities:
a Meta-analysis.** Eugene, OR: University of Oregon.
- Lerner, J. (2003). **Learner Disabilities: Theories, Diagnosis and Teaching Strategies.** 9th ed.
Boston: Houghton Mifflin.
- Maccartney, Phyllies E. (1987). **The Development of a Process for Supervision of Special
Education Teachers.** Ph.D. Dessertation, University of Colorado at Boulder.
- Smith, Tom E.C.; & others. (1995). **Teaching Students with Special Needs in Inclusive Settings
America:** By Allyn and Bacon.
- Tjokrowarogo, Elly Estiningsih. (1989). **The Characteristic, Need Problem of Intergrated Primary
school in The Cities of Jakata and Possible Use of Instructional Supervision.** Master's
Thesis ittсурgh,Kansas: University of Pittsburgh.